Ч. 22 (13 920). Львів, понеділок 28. січня 1935. Poсztowa oplata oplacono ryczaltem. Рік LI

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504·060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. — Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

КОНЦЕРТ-АКАДЕМІЯ

з приводу 17-их роковин проголошення самостійности.

Заходами львівської філії У. Центр. Комітету Еміґрантів із В. України відбувся у Львові в неділю 27. січня, в полудне, святочний концерт-академія у честь 17-их роковин проголошення самостійности Української Держави. Саля Великого Театру, — партер, три поверхи й усі льожі, — була вщерть виповнена українським громадянством. Концерт пройшов з великим успіхом з уваги на високий рівень програми та особи всіх виконавців.

Тон і святочний настрій цілому святу надав відразу проф. д-р *Вол. Старосольський* своїм вступним словом: цей діяч недармо має славу висококультурного промовця, який завжди дбає про глибшу думку у своїй промові, про красномовну форму та про чистоту мови. Цим разом д-р В. Старосольський підкреслив головно льоґіку процесу національнореволюційного зриву, що провадив від першого до четвертого універсалу, та політичну мудрість провідників, які в отих актах виявили надзвичайне зрозуміння кожночасної ситуації та декларували національні вимоги завжди відповідно до реальних потреб життя. Закінчив промовець преґарним застосуванням до IV. універсалу символіки місяця січня, а бадьорий кінцевий оклик викликав справжнє захоплення у слухачів.

Фахова оцінка концертової частини появиться у нас згодом. Тут зазначимо лише програму: хор „Сурми" під орудою п. І. Охримовича відспівав бадьоре „На прю", після чого першу частину концерту виповнила „Героїська Симфонія" Бетховена у виконанні орхестри львівської фільгармонії, доповненої орхестрою Музичного Інституту ім. Лисенка. У другій частині виступали солісти: п-і О. Кривіцька, незрівняна лірична декляматорка, яка після важкої недуги вперше виступила прилюдно, і чолові наші артисти-співаки п-і Марія Сокіл та п. Михайло Голинський. Всі вони збирали рясні оплески, як також — дир. Василь Барвінський, як композитор, та п. Антін Рудницький, в якого руках спочивав провід орхестри і фортепяновий достріі. Останню точку програми творила Суїта „Козак Голота" П. Козицького, оце вперше виконана у Львові.

Мін. Косцялковський про побут у Березі Картуській.

У концентраційнім таборі перебуває 94 особи.

Мін. Косцялковський відповідаючи на закиди у справі Берези Картуської склад таку заяву:

Не маємо чого встидатися і кожну справу можемо насвітлювати в цілій наготі правди. У концентраційнім таборі обовязує строгий правильник. Про знущання і садизм не може бути мови. Правильник мусить бути строгий, бо табор не сповнив би тієї ролі, яку повинен сповнити. Зам... послугувалися терором і тому команда мусить мати правильник, який внеможливив би його в таборі. Я спираюся на звітах воєводів та інспекторів, які їздили до табору. Панове спираються на словах осіб, які вернулись з Берези. Щоби провірити, як є в дійсности в таборі, я розмовляв теж з деякими людьми, які довший час перебували в таборі. Цим співрозмовцям запевнив я повну безкарність хочби за найтяжчі обвинувачення влади в таборі. Вони заявили, що побут дійсно дуже тяжкий з огляду на правильник, але над ними ніхто не знущався. (Пос. Четвертинський: адв. Росман втратив 22 кґ. на вазі!).

Міністер заявив, що кожний інтеліґент доки не призвичаївся до фізичної праці, мусів втратити на вазі. Я ствердив, що здебільша вигляд тих людей, які вернулись з табору, був по трьох місяцях зовсім добрий, бо загартувались до фізичної праці.

Тепер у Березі Картуській перебуває 94 особи. Вплинуло 800 внесків, щоби замкнути їх в таборі. Ці внески йдуть до воєводів, до міністерства й опісля до слідчого судді. На 800 внесків було замкнених 250 осіб. Найбільш замкнених, бо 215 осіб, було у вересні м. р.

Пакт чотирьох і важливі наради

в Білгороді.

„Дейлі Телеґраф" повідомляє, що в Білгороді відбуваються наради турецького міністра закордонних справ Тевфік Араса з премієром Югославії Єфтичем і князем реґентом Павлом. Балканські держави, Мала Антанта і СССР затривожені римським пактом та недалекою подорожю прем. Фляндена і мін. Лаваля до Льондону.

Згадані держави побоюються, що пакт чотирьох буде відновлений і великі держави матимуть перевагу над державами Східної Европи. Тоді СССР відсунуть взагалі від европейських справ. Крім того побоюються, що мін. Лаваль не додержить своєї обіцянки, яку дав у Женеві представникам згаданих держав і під натиском В. Британії та Італії згодиться на відновлення пакту чотирьох. Положення ускладнилось ще внаслідок зміни уряду в Болгарії, до якого ввійшли міністри, вороже настроєні до Югославії. Тому у Білгороді здогадуються, що впливи Італії на Балкані все більше і більше зростають. Югославія побоюється нового окруження Італією і тому з поспіхом шукає за новими приятелями. У Білгороді здогадуються, що большевицький комісар закордонних справ приобіцяв мін. Єфтичеві у Женеві заключити догідний для Югославії торговельний договір і збільшити вивіз з Югославії. Крім того ком. Літвінов приобіцяв занехати зовсім комуністичну пропаґанду в Югославії за ціну зближення між Югославією і СССР та налагодження нових дипльоматичних взаємин між обома державами.

Одначе князь реґент Павло, вдова королева Марія і цілий білгородський двір противиться відновленню дипльоматичних взаємин з СССР.

Як чекісти схопили ґен. Кутепова.

Ревеляції Бурцева.

„Ле Жур" оголосив заяву відомого російського редактора-еміґранта Бурцева про таємниче схоплення російського ґенерала Кутепова. Сталось це в дні 26. січня 1930. р., коли то по ґен. Кутеповім пропав усякий слід. Російські еміґранти перевели на свою руку слідство, яке виявило ось що:

ГПУ запросило ґен. Кутепова на свідка в однім процесі проти білоґвардійських старшин, обвинувачених за державну зраду. Тому урядовці ГПУ написали до Кутепова листа, повідомляючи, що два вищі старшини большевицького ґенерального штабу бажають з ним говорити, але під умовиною, що ґен. Кутепов прийде сам на стрічу і збереже цілу розмову в тайні. Кутепов зявився на умовленому місці тому, що вже давніше ходив на такі тайні сходини. В самоході ґен. Кутепова захльороформували. Одначе давка хльороформу була за сильна і ґен. Кутепов помер на удар серця. Тому справники передали тіло Кутепова до большевицької амбасади, звідкіля негайно вислали в куфрі дипльоматичного курієра до Москви на доказ, що своє доручення виконали. Одночасно чекісти написали широкий звіт про цілу справу.

ПРЕМ. ҐЕРІНҐ У ПОЛЬЩІ.

ЛОВИ У БІЛОВЕЖСЬКІЙ ПУЩІ.

ВАРШАВА, 28. І. ПАТ. У неділю рано приїхав до Варшави пруський премієр ґенерал Ґерінґ Герман у товаристві шефа держ. лісництва фон Кайделя, шефа німецького ловецтва Ґавзендорфа й адютантів полк. Боденшаца й кап. Мента. На двірці витали прем. Ґерінґа віцепрез. ловецького союзу ґен. Фабриці, директор кабінету м-ства закордонних справ Дембіцький та радник Лубенський в імені дипл. корпусу.

Прем. Ґерінґ оглянув місто, опісля приняв його сніданням мін. Бек. На сніданні був м. і. амбасадор Польщі в Берліні Ліпський, ґен. Райський, німецький амбасадор у Варшаві Мольтке, німецький аташе німецької амбасади ґен. Шіндлер, воєвода Янушевич.

Після снідання ґен. Ґерінґ із товариством від'їхав до Біловежі, де візьме участь у ловах, які уладжує президент Польщі.

ХТО БУДЕ НАСЛІДНИКОМ КУЙБИШЕВА.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє, що наслідником померлого Куйбишева буде колишній голова ради народніх комісарів совітської України Чубар.

МОСКВА, 28. І. ПАТ. З добре поінформованих джерел повідомляють, що заступником голови ради народніх комісарів і голови контрольної комісії на місце Куйбишева іменують комісаря робітничо-селянської інспекції Рудзутака. Він став би теж членом політбюра.

ПОХОРОН КУЙБИШЕВА.

МОСКВА, ПАТ. 27. січня був похорон Валеріяна Куйбишева. Урну з порохом зложили в мурі Кремлю. Промовляв Молотов. У похороні взяли участь найвищі представники влади зі Сталіном, дипльоматичний корпус, за вийнятком німецької і японської амбасади — й маси народу.

МІСТО КУЙБИШЕВ.

МОСКВА, ПАТ. На основі розпорядку ЦК СССР. перейменували назву міста Самари на Куйбишев, а округу середущої Волги на Куйбишівський край.

9 МІЛІЯРДІВ ВНУТРІШНОЇ ПОЗИЧКИ.

ВАШИНГТОН, ПАТ. Палата репрезентантів приняла проект закону, який уповажнює уряд видати скарбові бони на 9 міліярдів долярів, опроцентовані на 3 відсотки і платні по 10 і 20 роках.

Одночасно палата репрезентантів відкинула внески у справі інфляції.

КИТАЙ ІДЕ НА УСТУПКИ.

Манджу-Ко збільшує свою територію.

ТОКІО, ПАТ. Появився комунікат, що конфлікт про розмежування земель Чагару і Джеголю зліквідований. Китайське військо під проводом ґен. Сунґа уступає. Ґен. Сунґ призначив делеґатів до переговорів з японським командантом провінції Квантунґ. Переговори вже почалися. Японський військовий аташе поставив домагання, щоби в лютім відбулася конференція у Калґані в справі Чагару і щоби китайська влада відступила простір 16.000 квадратових кільометрів для Манджу-Ко. Коли Китай згодиться на ці умовини, воєнний конфлікт буде зліквідований. Китайські кола переконані, що японці вестимуть далі воєнну акцію і тому змінюють свої прикордонні станиці.

Волинський Єпархіяльний Зїзд і посли з ББ.

(Стаття надіслана.)

Після довгої перерви знову збереться на Волині в днях 29. і 30. січня Єпархіяльний Зїзд.

Трохи дивний його склад. Поруч із вибраними делеґатами від духовенства (по 1 на благочинів), в зїзді братимуть участь ще й повітові протоєреї, отже номінати. А ще дивніше є зорґанізоване представництво від світських. Чи побоялись перевести вибори по благочиніях (деканатах), чи, правдоподібніше, воєвідська влада не дала дозволу на вибори світських делеґатів, та фактом є, що на Зїзді виборних делеґатів від мірян не буде. Українське віруюче громадянство буде репрезентоване інакше: в Зїзді братимуть участь члени Передсоборного Зібрання від Волині (між іншим М. Кобрин і П. Пирогов), делеґат кремянецької духовної семинарії, посли й сенатори з ББ, директор рівенської ґімназії, делеґат Могильного Т-ва в Луцьку — всього, здається 16 осіб.

Найбільше застережень викликала участь послів та сенаторів з ББ. У „Польско-Українськім Бюлетині" підчеркується, що як не як, а посли є політичними представниками населення, та що безперечно більше правильним було би перевести спеціяльні вибори від світських на зїзд. Погляд автора статті в „Поль.-Укр. Бюлетині" взагал слушний, вимагає лише тієї поправки, що посли, як репрезентанти населення, мають право забирати голос і в церковних справах. Оскільки всеж таки участь послів з ББ у зїзді викликує деякі сумніви, то лише тому, що трудно рахувати тих людей взагалі репрезентантами українського населення з огляду на спосіб їх вибору у посли та характер їх діяльности. З другого боку незрозумілим є, чому, покликуючи до участи у зїзді, замісць спеціяльно вибраних делеґатів послів і сенаторів, ініціятори обмежились виключно на послах і сенаторах з ББ. Адже не тільки по ідеї, але і згідно з буквою польської конституції посли є репрезентантами всього народу та не звязані з виборцями своєї округи, ані з місцем свого осідку. Байдуже, що, напр., посол Богуславський мешкає постійно у Варшаві, а не на Волині. Він має право брати участь у зїзді не менше, як, скажім, посол Серафимович, що постійно перебуває у Кремянці. Але в такому разі чому не запрошено до участи у зїзді посла Сергія Хруцького, що стільки літ виступає в соймі та поза соймом у справах Православної Церкви?! Посол С. Хруцький є, як відомо, і членом Передсоборного Зібрання. Чиж справді можна твердити, що посол С. Хруцький не є представником українського народу? Хіба з таким самим успіхом, як заперечувати його приналежність до Православ. Церкви... А присутність посла С. Хруцького на зїзді, що льоґічно та правно не менше обоснована, як і участь послів з ББ, мала би ще той додатній момент, що участи всіх тих послів у зїзді не надавали би йому політ. посмаку. Не можна би тоді закидати волинському зїздові, що він має політичний характер, бо чейже не можуть у політичних справах разом засідати при одному столі посли з ББ та посол С. Хруцький.

Нині є інакше. Не можна сказати, щоб цього не розуміла єпархіяльна влада, але всім відомим секретом є, хто в справах Церкви на Волині грає найважнішу ролю. А тим чинникам, очевидно, йшло про те, щоб саме заманіфестувати бебецький характер світського представництва на зїзді.

Як відомо, посли з ББ силкуються від довшого часу змонополізувати церковну справу для себе. Це — їх одинокий коник, на якому вони їдуть. Але й цього коника скоро забє постійне крутійство „Української Ниви", що все твердить, начеб російські церковні кола вели боротьбу проти українців у Церкві без відома та волі митрополита Дениса, ну — й такі славетні виступи в соймі, як хочби недавня промова посла Богуславського в буджетовій комісії.

Як відомо, у буджетовій комісії забирав голос посол С. Хруцький, що змалював анархічний стан і причини боротьби за волинську катедру й тактику митрополита Дениса (ті справи були освітлені в „Ділі"). Негайно після посла Хруцького для полеміки з ним забрав голос посол Богуславський, що силкувався збити всі засадничі тези в промові посла Хруцького. Так ото пос. Хруцький доводив, що в свій час відомі чинники (вшехполяки в уряді) витворили у Прав. Церкві такий стан, при якому анархія в її житті стає постійним та конечним явищем через обсаджування епископату чужинцями та піддержування епископського самовладства в Церкві. П. Богуславський славословив урядові чинники за їх опіку над Церквою та впорядкування її справ.

П. Хруцький з трівогою стверджував: нема надії на краще — не видко Собору. П. Богуславський висловив задоволення з підготовних праць до Собору (замісць Передсоборного Зібрання — комісія світських та духовних достойників), а зокрема, що так повільно йде ця підготовка.

П. Хруцький ставив питання: А чи буде і є при такому стані трівкою автокефалія Правосл. Церкви? П. Богуславський відповів: Автокефалія — довершений факт та перше велике добродійство уряду (чи не енлецького часом?)

П. Хруцький з прикрістю стверджував: Росіяни повели безоглядну анархічну боротьбу за панування в Церкві та пішли назустріч навіть польонізаційним тенденціям у Церкві деяких польських чинників.

П. Богуславський відповів: Терен сойму не місце для цих справ; їх можна порушити лиш на Передсоборному Зібранні. А що вся Волинь донедавна лиш говорила про цю боротьбу; що нею повна була вся преса — російська, польська та українська; що вся Церква стрівожена польонізаційною роботою митрополії, що не можна скликати Передсоборного Зібрання — цього всього п. Богуславський не знає.

Одначе найважніше тут те, що в тій боротьбі росіян та українців за панування в Церкві та й у боротьбі українського громадянства проти польонізації і поневолення своєї Церкви — він, Богуславський, хоче по пилатівськи умити руки...

А нині бачимо: посол Богуславський братиме участь у зїзді, а посол Хруцький — ні. Чи не ясно,, чому це так?

Такі ото рефлексії розбуджує сам склад волинського епархіяльного зїзду.

Православний волиняк.

Наші абстинентські питання й змагання.

(З нагоди минулих ювилеїв тверезости).

Саме 100 літ минає від перших спроб організувати на наших українських землях боротьбу з пянством, 90 літ пройшло вже від заснування наших перших, 60 літ від заснування теперішніх „Брацтв Тверезости" і 25 літ від заснування нашого протиалькогольного й протинікотинного товариства „Відродження", — це події гідні того, щоби згадці про них присвятити кілька хвилин.

Можна ріжно дивитись на вартість і значіння цього особливого, т. зв. „абстинентського" суспільного руху, та всі мусимо згодитися з тим, що:

1. Згаданий рух спирається на наукових даних та поширюється по всіх краях цілого світу, в міру розвитку культури й цивілізації, значить — це рух всесвітній і культурний;

2. Цей рух спирається на бажанні: освідомити всіх нетямущих про науково доказану шкідливість алькоголю й нікотини та відтягнути ближніх від цих отрут, значить — він є виявом високогуманного альтруїзму;

3. На наших, українських землях виріб і продаж алькогольних напитків і тютюну завсіди були переважно в руках чужинців і тимто уживання згаданих, для життя не конечних, а для здоровля шкідливих річовин, спричинює послідовний перехід значного народнього майна в руки чужинців, значить — абстинентський рух на Україні завсіди мав високопатріотичний характер.

Ось чому всі свідомі українці мусять признати, що наш абстинентський рух був і є немаловажним чинником культурного розвитку нашого українського народу.

Історія нашого українського абстинентського руху загально відома*), тимто сьогодні звернемо увагу тільки на деякі, для нас важніші питання тієї ділянки нашої історії культури.

Загально поширений у нас погляд, що наш народ, як і ціле людство, споконвіку вживає алькогольних напитків так, що наслідком природнього добору теперішне людство вже невразли

*) Про історію українського абстинентського руху можна довідатися з праці автора: „За Тверезість" (Львів, 1934. Накладом Т-ва „Відродження"). В тій праці присвячено відповідно багато місця нашим Брацтвам Тверезости, крім цього Т-во „Відродження" урядово злучило свій ювилей з ювилеями згаданих брацтв та при тій нагоді пригадало нашій суспільности ці багато заслужені, а давно забуті, наші товариства; тимто закид ВП. Щурата, висловлений в статті: Про „Брацтво Тверезости" („Діло", ч. 341 з д. 19. XII. 1934 р.), начебто Т-во „Відродження" при нагоді свого 25-ліття не взнавало, як слід, Брацтв Тверезости, цілком несслушний і оснований на якомусь непорозумінні.

Мистецьке життя.

ВИСТАВА ТВОРІВ МИКОЛИ ГЛУЩЕНКА.

У неділю 3. лютого ц. р. у виставових салях Музею Наукового Товариства ім. Шевченка відчиняють виставу олійних образів, акварелів і рисунків нашого мистця Миколи Глущенка з Парижа.

УСПІХИ УКРАЇНСЬКИХ ҐРАФІКІВ.

Цими днями закінчилася вистава совітської ґрафіки у Льондоні. Нам цікава вона тим, що на ній брали участь і **українські ґрафіки** з Совітської України. За 15 днів виставу відвідало понад 9.000 (девять тисяч) глядачів. Продано 130 ґравюр, по дуже високій ціні (від 150—300 зол. відбитка). Добра половина успіху припадає саме на українських ґрафіків: Леоніда Хижинського, Олену Сахновську, Василя Касіяна, Олексу Кравченка й ін.

ПОРТРЕТОВЕ МИСТЕЦТВО НА СОВІТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Мистець маляр Фотій Красицький, автор картини „Гість з Запоріжжя" і відомого портрету Шевченка (до речі: кревняк Шевченка) дістав замовлення на серію портретів комуністичних головачів на Україні. Крім того, на серію таких самих портретів має замовлення старший маляр Михайло Козик, але його портрети групові. З молодших малярів подібне замовлення дістав Азовський.

ПРАЦІ РІЗЬБАРІВ.

Українські різьбарі, що обєднані в державних скульптурних майстернях в числі 26, виконали чимало монументальних праць, памятників і т. д. Крім того, на університетській горі поставлено кілька різьб Дарагана і Бульдина, а на харківськім двірці установлено великий барелєф різьбаря Рака. Різьбарка Кудрявцева виконала перед двірцем водограй, що представляє ґрупу з 6 дітей. З цієї самої робітні вийшов памятник Коцюбинському різьбаря Ражби та памятник для інжинірів-жертв катастрофи у Кривому Розі.

ЗЇЗД АРХИТЕКТІВ НА УКРАЇНІ.

У цьому році має відбутися у Києві зїзд архитектів України. Передбачується яких 250 делеґатів. Для підготовчих праць зїзду вибрано 12 комісій, головно для опрацювання тем на відчити. Окрім того, для координації мистецьких завдань в українській архитектурі, до зїзду запрошені малярі і різьбарі. До всіх архитектів на Україні Орґанізаційний Комітет розсилає листа-відозву.

АРХИТЕКТУРНА МАЙСТЕРНЯ У КИЄВІ.

У Києві зорґанізована архитектурна майстерня, що головним завданням має пляново й доцільно розбудовувати Київ. З головних праць, які майстерня вже поручила, є такі: будинок всеукраїнської коопер. і пром. ради після проектів арх. Холостенка і Хоменка. Будинок Держпляну арх. Каракиса і Созанського, після якого добудують цілу дільницю головно зрівняють його добудовами поверхів. Далі арх. Гречина будує будинок мясного тресту. Перебудує теж в один комплекс два готелі: „Західна Україна" і „Новий шлях" за пляном арх. Кислевича і Стовраки. Також будують велике кіно для дітей.

АРХИТЕКТУРНЕ ЖИТТЯ В ХАРКОВІ.

Архитект А. Линецький закінчив палату піонірів — одну з найцікавіших будов на Сов. Україні. Різьбу до палати і перед нею, що зображає фіґури комуністичних піонірів та ґрупу дітей, що забавляється перед палатою виконали найвидатніші різьбярі. Великі фрески у середині виконали малярі Бойчук, Падалка і Павленко.

Арх. В. Троценко, головний будівничий нової опери у Харкові розроблює деталі будови, а арх. С. Яновицький приступив до будови величезного готелю, та опрацьовує з ґрупою інших архитектів перебудову ряд дільниць Харкова.

——υ——

ве на діяння тих приємних отруг, значить: абстиненський рух — загалом непотрібний суспільний прояв.

Поминаємо ту обставину, що алькоголь і тепер школить без винятку кожній людині, ріжниця тільки в кількости тієї отрути, потрібній до спричинення шкідливих наслідків: люди призвичаєні до алькоголю мусять випити його більше, непризвичаєні менше, щоби він спричинив погані наслідки. Поминаємо також те, що — як це наука вже давно виказала — навіть помірковане вживання алькогольних напитків шкідливе, отже, не зважаючи на це все, згаданий погляд є неслушний.

Правда, в південній і західній Европі, в тій правітчині винної лози, люди знають вино правдоподібно вже від часів молодшої камяної доби, германи середньої й північної Европи знали своє пиво мабуть вже на 500 літ перед Христом, мешканці північної Італії й альпейських країв пють горівку вже від 1400 р. по Хр., коли то громадяни Модени в північній Італії перші спробували гонити горівку з вина, не знаючи, що з ним робити при незвичайнім урожаю винограду. Та всіє ці напитки до України не доходили. Хоч до південної України і довозили з Греції вино, але на цей заграничний трунок могли собі позволити тільки князі, дружинники (т. зв. „Русь“) і великі багачі. Загал українського народу споконвіку вдоволявся здоровою, чистою водою, а на весіллях і празниках багачі деколи вживали мід, а так звичайно всі пили свій рідний квас, що, як знаємо, має ледве 2 проц. алькоголю й тимто до налогового пянства не надається.

Колиж в XVII. столітті люди навчилися гонити горівку зі збіжжя і в наслідок цього пянство мов зараза почало ширитися по цілій Европі, до нашого народу ця зараза теж не дійшла. Безперечно, пянство поширювалося тоді і в нас між вельможами й шляхтою, та вони саме в тому часі покидали свою прадідну віру й народність та ставали перевертнями. Але наше міщанство, піклуючись якби утримати свої рідні церкви, школи і шпиталі та оборонити свою віру й народні права, визначувалося ощадністю й тверезістю, а широкі народні маси, закріпощені, не мали спромоги вживати всеж на ті часи дуже дорогих, алькогольних напитків; автім пани пильно берегли своїх кріпаків від пянства, бо потрібували здорових і дужих рабів — а пяк, як відомо, дуже поганий робітник. Правда, козаки, що мали часто нагоду добути добрих вин і горілок, не відмовлялися від чарки, але й то принагідно, бо в походах і війнах вони строго зберігали тверезість, стримувались від алькогольних напитків і важко карали тих, що проти цього провинилися. Зате у козаків був дуже поширений тютюн, який навчилися вони курити від турків. До широких народніх мас ця звичка теж не доходить, бо й тютюн був тоді надто дорогий. Отак, коли вже й козацтва не стало, уживання опянливих напитків і куріння стало привілеєм тільки вольних люде і багатих міщан; для загалу закріпощеного українського народу ці панські присмаки були недоступні.

Обставини зміняються щойно 1782 року, коли то австрійський цісар Йосиф II. у своїй державі зніс кріпацтво. Освободжений з кріпацтва народ був тоді темний і без проводу та не здавав собі справи з того, що з ним діється і замість покористуватись набутою особистою свободою для освіти себе й своїх дітей, щоб поліпшити своє домашнє й господарське життя та виборoти собі громадянські і політичні права, почав користуватись одною, єдиною для себе доступною свободою: пити алькогольні напитки й курити тютюн! Значить, наш український нарід уживав алькогольних напитків не споконвіку, як загально думають, а від дуже недавнього часу так, що говорити тут про якийсь природний розвиток, так сказатиб „заалькоголізованої“ суспільности, або природним добором виплекану суспільність, не лиш невражливу на згадану отруту, але й таку, що конче потребує тієї отрути для свого здоровля й життя, нема ніякої наукової підстави. Це нерозумна й шкідлива неправда.

Такою самою неправдою є погляд, начебто наш абстинентський рух був тільки наслідуванням чужих зразків, яке в нас немає підстави істнування.

(Далі буде).

„ДАР ПРОСВІТІ“ — ЦЕ ПОСИЛЕННЯ КУЛЬТУРНО-ВИХОВНИХ ЗМАГАНЬ.

З дороги життя.

ДУЖАННЯ В КЛІТЦІ.

Вже то всякі прихильники й аматори борбницьких змагунів не можуть від довшого часу жалуватися на недостачу атракційних дужань.

Я сам пристрастно люблю змаг, бо елемент боротьби є просто частиною моєї душі і вдачі. Можу за Некрасовом повторити:

Мнє борба мета[illegible] бить поетом,
Песні мнє металі бить борцом!..

І змагання люблю, але індивідуальні, не збірні. Бо де до боротьби входить „колектив“, там входить теж безсердечність, брутальність, жорстокість.

Ось нпр. змагання большевицького уряду з фашистівсько-націоналістично-галицькими контрреволюціонерами кінчаються все неминучим „хватом“ — под стенку..

Менше цікаві були теж змагання німців з французами в Сарщині, де німці дістали 90 прц. голосів, а французи неозначене число синяків.

Читав я оноді про те, як у зоольогічному городі в Льондоні у величезній шкляній обдрутованій клітці жило вісім штук питонів, себто величезних вужів-потвор до 9 м. довжини. Служба запримітила, що два питони стали залицятися до одної зеленоокої зимнокровної красуні.

Нераз так у світі буває і з цього не конче виходить трагедія. Та видко, що у великім правдивім коханні вужів нема компромісів — є лише гордість, королівська гордість.

Кинулись вони один на одного, сплелися у дужих обіймах, душили себе аж тріщали кости і аж сторожі мусіли ввійти до клітки, щоб розділити змагунів.

Та це не придалося нінащо.

В ночі борці счіпилися знову і над раном найшла служба одного вужа неживого..

Чи не нагадує це вам дужання у клітці львівських вшехполяків? До бою виступили два старі питони Станіслав Ґрабський і Станіслав Ґломбінський. Перший худощавий, але жилавий, меткий і витренований у російській школі, другий поставний, заживний, менше поворотний, добре відгодований, лагідніший, бо вихований по австрійськи.

Вдарили на себе і здавалось: **„bój to będzie straszny, krwawy“.**

Всі брали зразу цю боротьбу поважно. Вже йшли в підмогу Перацький, Роек і Ст. Козіцький.

Аж нараз ускочив до клітки приборкувач Т. Піні з сикавкою. Борці вживали фальшивих хватів, а нагорода була неабияка; **grand prix de cannibalisme.** Судді дужання перервали і відложили до другого разу. Ґрабський і Ґломбінський застерегли собі перед виступом котлети із расового українця.

Тиберій Горобець.

Економічний огляд.

Польська хроніка.

ЕТАТИЗМ НЕ З ВИНИ УРЯДУ. — ГОСПОДАРСЬКА КИТАЙЩИНА.

Щораз голосніше підносяться голоси в пресі і в господарських колах проти зростаючої все більше інтервенції уряду в усіх ділянках госп. життя. Міністр торговлі і промислу **Фльояр-Райхман** виголосив 23. ц. м. на буджетовій комісії велику промову, в якій старався дати синтезу обєктивних явищ і субєктивних (чи пак урядово-програмових) думок і заходів, що дотичать нац. господарства Польщі. В тій промові находимо м. і. цікаві міркування на тему етатизму чи інтервенціонізму. П. Фльояр-Райхман скидає вину за те на громадян Польщі, які домагаються від уряду ріжних речей, що ча[illegible] суперечать собі взаїмно. Наприклад: **свободи для себе а реґляментації для інших.** „Скажім собі отверто: не уряд є інтервенціоністично настроєний, а громадянство є таким. Воно шукає скрізь зисків, не дивлячись на те, чи можна їх осягнути і чи вони оправдані. Це господарська китайщина. Чим більше на схід, тим більше поширена інерція, неміч, лінивство, а навіть шукання зисків у привілеях. Та того уряд не може підтримувати. Він може впливати на поділ сусп. доходу, але не його створювати. Суспільна ініціятива, навіть ініціятива одиниць творить багацтва.

Тверді слова, але факти говорять, що уряд занадто мягкий і податливий при натиску „зетатизованого громадянства“...

ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ Й ОКРЕМА ХЛІБОРОБСЬКА ПРОГРАМА.

Окремішність природних і господарських умовин північної Волині (Вол. Полісся) вимагає на думку Хліборобської Палати в Луцьку іншої сільсько-господарської програми, ніж ціла Волинь. І ось-як подає „Ц. Ґазета Гандльова“ (з 25. ц. м.) — Палата зібрала всіляку статистику дотично В. Полісся і покликала комісію, яка має опрацювати відповідну господарську програму. Провід комісії обняв радник Палати Ст. Понцет.

ПОМАРАНЧЕВА ГОРЯЧКА. — НЕПОЛІТИЧНА ПРИЧИНА ПОЛІТИЧНИХ СПОРІВ І КОМБІНАЦІЙ.

Від деякого часу мешканці міст Польщі зелектризовані вістками про міліони помаранч, що ось-ось заллють увесь край і будуть усім доступні, бо по 1.30 зол. за 1 кг. Велика їх кількість уже є, але сполошена максимальною ціною уряду, вкривається по брамах і заулках, де можна їх купити по 4 або й 3 штуки за 1 золотого. Торговці не настрашились високих кар і користають спішно з моменту, щоби заробити.

І хоч сірий громадянин не мав ще спромоги познайомитись як слід зі смаком помаранч, що їх купує Польща тепер у соняшній Еспанії в заміну за яйця, то зате має змогу читати вже довжезні статті на тему цього овочу. І то статті... політичні. Бо польські ендеки найшли в помаранчах новий стимул для боротьби проти санації, а особливо жидів. Захотілось варшавській жидівській газеті „Наш Пшеґльонд“ написати, що краще було би для Польщі, колиб вона купувала помаранчі в Палестині. Збут промислових виробів у Палестині має — мовляв — більше значіння для Польщі, ніж продаж яєць в Еспанії. Ендецька преса („Ґазета Варшавска“) розшифровує в тій думці хитру дипльоматію жидів і не щадить їм терпких завваг. І не тільки їм, але — як сказано — теж і санації. „Курер Льв.“ пригадує долю робітників, безробіття, то що в Польщі, забуваючи, що і в часах передсанаційних робітник не дуже їв яйця, масло і [illegible] і. Хоч і слушні його завваги про ситість і відповідну до неї ментальність, проте міркування ендеків занадто відбігають від господарських прикмет помаранчево-яйцевого обміну.

ЯПОНСЬКІ ТОВАРИ НА ПОЛЬСЬКОМУ РИНКУ.

Демпінґ Японії не сходить від довгого часу зі сторінок зах.-европейської й амер. преси. Японські товари не минають теж Польщі. В р. 1934. яп. імпорт зріс до 1 міл. 104 тисяч зол. Японські товари часто замасковані. Напр. ножі мають напис „Солінґен“, бо японці так назвали один центр їхнього металюргічного промислу.

ГОСПОДАРСЬКІ НОВИНИ З ОСТАННЬОГО ТИЖНЯ.

Цього року мають остріше справджувати, чи особи, які мають доходи з кількох джерел зложили зізнання дотично **скумульованого доходового податку.** Державні функціонарі, які працювали також в одного хлібодавця (отже одно побічне заняття) мають бути поминені в цій контролі. — **Новий кредитовий реґулямін Акц. Банку** продовжив акц. кредити в групі А до 14 літ, в групі Б до 10 літ. — Орґанізація **відкличних комісій податкових** згідно зпостановами нової податкової ординації близька кінця. 1-го лютого ц. р. комісії зачнуть свою діяльність.

Світова хроніка.

ФРАНЦІЯ ШУКАЄ ШЛЯХІВ ДО ГОСПОДАРСЬКОЇ ПОПРАВИ. — БЕЗ ІНФЛЯЦІЇ І БЕЗ ДЕФЛЯЦІЇ.

Фінансова політика Франції змінила в останньому часі свої напрямні. Фляндеи узявся зовсім поважно до санації, бачучи, що політика дефляції ніяк не вдається повністю перевести і що епізодичні дефляційні заходи до нічого не доведуть. Обниження вартости франка для вирівнання міжнародніх валютових диспропорцій усе ще тривожить урядові особи у Франції. Через те — ще одна ставка. Цим разом на посередню дорогу яка (коли приглянутись докладніше) ближча інфляції ніж дефляції. Тому то покинув свій довголітний пост ґубернатор Франц. Банку Море, змінились теж інші достойники. Появились вісти про **нову емісію скарбових бонів** (піднесено границю емісії на 50 відс.), яку стрінула публична опінія Франції, як **притаєну інфляцію.** Ця думка настільки поширилась, що аґенція Аваса виступила з широким дементі. Це — мовляв — тільки полекша для скарбу, корисна для держави і господарського життя. Але якби не дивитись на те, **Франція починає „накручувати**

конюнктуру", творить фінанси для публичних робіт, для форсування кредитів, тощо. Чи не з цього зачинала Америка свій експеримент? Та є ще один шлях, яким Франція хоче поліпшити своє госп. положення. Це плян великої конверзії і консолідації державних довгів.. Він має поліпшити стан буджету, який — як відомо — мітно нездужає.

НІМЕЦЬКА ПРОБЛЄМА КОЛЬОНІЙ І СИРІВЦІВ. — КІНЕЦЬ ОДНОЇ ДОКТРИНИ.

Позбавлена заморських теренів для господарської експанзії Німеччина, ні на мент не забуває, що ці терени вона мусить дістати з поворотом. Її потрібні перш за все сирівці для промислу, а відтак ринки збуту та терени кольонізаційні. І тому справа відзискання давних кольоній, які у формі мандатів є в посіданні ріжних великодержав (не без надії на тривалу анексію), є на одному з перших місць нім. політичної програми. Можна доміркуватись, що Німеччина, добувши Сару, **видвигне тепер справу кольоній**. Це мабуть буде між іншим ціною її повороту до Женеви.

При цьому згадаємо, що німці на основі найновіших спроб ствердили, що на ріллі можна поселити тільки або дуже молодий елємент з поміж міського пролєтаріяту, або лише **недавно спролетаризованого селянина** (найбільше з другої генерації). Всі інші спроби не повелись, як це на днях авторитетно заявив провідник переселенчої акції през. Сируп. Тим побив він доктрину, яка обстоювала, що в тепершньому змеханізуванні життя механічно можна теж розвязувати соціяльні проблеми. Для нас цей досвід тим корисний, що він вказує на безуспішність польських плянів **поселення на українській етнографічній територіі безробітних шлеських гірників**. Це люди, які від ряду генерацій, належать до робітничих кадрів і на хліборобів не надаються. Для німців ствердження того факту підкреслює ще більше необхідність домагатися заморських кольоній.

В. Н-вич.

9 ПОСЛІВ ВИДАЛИ СУДОВІ.

Регулямінова комісія і посольської незайманости рішила в пятницю на свому засіданні видати судові 9-ох послів, між ними посла Михайла Вахнюка, члена УСРП.

НОВІ ФОРТИФІКАЦІЇ У СІНГАПУРІ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що британський уряд купив нову смугу землі на західнім побережжі в метою збудувати нові фортифікації коло Сінгапур.

25.000 ЛЮДЕЙ ЖЕРТВОЮ ПОВЕНІ.

НЮ ЙОРК, ПАТ. Вилив Місісіпі заподіяв величезні шкоди, яких 5 міл. долярів. 25.000 людей остало без даху. Один із вищих держ. службовців, який спеціяльно виїхав на місце повені, сказав, що жертв у людях так багато, що ніколи не буде відоме це число. Повеняни, білі й чорні, просять, щоб їм доставили харчів і одіння. Тисячі штук худоби втонуло.

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54·46.** 595 96-?

— **29. січня 1918 — 29. січня 1935.** У вівторок 29. січня 1935 р. у XVII-ту річницю бою під Крутами відправиться в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові в год. 19-ій (7. веч.) Поминальне Богослуження за крутянських героїв.

— **Нові ціни помаранч.** Міністерство промислу і торговлі по конференції з представниками промислово-торговельних палат устійнило такі ціни: Еспанські помаранчі першої сорти 1.76 зол., другої сорти 1.55 зол., третьої сорти 1.27 зол. Італійські помаранчі 2.29 зол. за 1 кґ. Палестинські помаранчі 1.77 зол. за 1 кґ. Пересічна ціна за 1 кґ. помаранч у Львові 1.60 зол., у Катовицях 1.53 зол., у Варшаві і у Кракові по 1.55 зол., у Гдині 1.45 зол. за 1 кґ.

— **Львівська хроніка.** Анастазія Сних при вул. Кульпарківській 30 зажила веронаїю. Діти відставили її до шпиталю. — При вул. Казимирівській 30 пострілилася з револьвера Мальвіна Шторх. Забрали її до шпиталю. — В хаті купця Іре Цінса при Кульпарківській Дорозі 20 заткали передчасно піч. Зачадилися батько, мати, троє дітей та наймичка. Відратувала їх ратункова стація. — Затроїлася ковбасою П. Мігоцька при вул. Золотій 8. Її відвезли до шпиталю. — Емілія Лащук зголосилася у ратунковій стації, бо її поранив ножем у голову чоловік, із яким не живе. — Марію Папуту чоловік зранив вісім разів у голову та лице. — При вул. Кентшинського 76 Ів. Качан пробив у плечі та живіт свого сусіда І. Хадзінського. — Володимирові Іжицькому вкрав злодій з його хати при вул. Ісаковича 21. зі шафи 2·000 зол. — Львів має понад 2.000 жебраків, з яких коло двіста стоїть на службі злодіїв. — З мешкання Ант. Масловського при вул. Кульпарківській вкрадено чоботи, в яких було схованих 8.000 зол. — Платничий каварні „Вікторія" при вул. Рейтана Сим. Пфлянцер повідомив поліцію, що якийсь Вл. Дотган украв йому 50 зол., які дав йому зміняти на дрібні. — На пл. Краківській зрештували Ст. Марковського, як ніс 55 книжок до читання. Він намагався вломити до молочарні Мих. Совина. — Невідомі вломники вломилися нічю до льокалю Стронництва Народового при вул. Пілсудського 11.

— **Лещетаря пробив у живіт.** У Лисиничах біля Львова прийшло до суперечки між гуртком лещетарів. У суперечці пробили одного лещетаря 22-літнього Тад. Камінського в живіт, так що йому виплили тел«са. Камінського в грізному стані відвезли до шпиталю.

— **Краєва хроніка.** У Ланчині, пов. Надвірна, згорів до тла салінарний будинок разом із уладженням. — Суд у Перемишлі засудив на два роки вязниці Володислава Заранського, який від кількох літ вирізав жінкам на вулиці торбинки.

СПОРТ.

ДАВОС, ПАТ. В неділю закінчились у Давос гаківкові змагання за мистецтво світа, яке здобула Канада. Висліди недільних змагань такі: Німеччина—Польща 5:1, Канада—Швайцарія 4:2, Англія—Чехословаччина 2:1, Швеція—Австрія 3:1, Канада—Англія 6:0, Швайцарія—Чехословаччина 4:0.

Мистецтво світа здобула Канада, друге місце Швайцарія, 3) Англія, 4) Чехословаччина, 5) Швеція, 6) Австрія, 7) Франція, 8) Італія, 9) Німеччина, 10) Польща.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Антін Лотоцький: БУЛО КОЛИСЬ НА УКРАЇНІ. Історичні оповідання. Частина перша: Найдавніші часи. Вінєту й ілюстації зладив Петро Андрусів. Львів 1934. Накладом В-ва „Наш Приятель". Стор. 52, ф. 8-о.

KALENDARZ bezpieczeństwa i higjeny pracy. Instytut Spraw Społecznych. Warszawa 1935.

ЖУРНАЛИ:

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ gminy miasta Lwowa. Nr. 1, 1. stycznia 1935 i Nr. 2, 15. stycznia 1935.

ЗВІДОМЛЕННЯ

зі збіркової акції викупна „Українського Городу" у Львові в 1934 році.

ВИКАЗ VI.

Зложили в зол.: Петровський А., Цуцилів 2, о. Погорецький Г., Веллдіж 8·50, Полішко Л., Никовичі 1, о. Петраш О., Гороходина 5, Паладійчук С., Ченстохова 2, Подляшецька М., Увисла 10, д-р Політидо Ю. Волщнів 1, Патик М., Острів 2, о. Прийма І., Хирів 10, Пастернак М., Чарторийськ 2·50, о. Паславський В., Грімно 1, С. С. Плай, Львів 10, інж. Пастернак, Львів 5, Пасічник Ст., Львів 1. інж. Палій А., Львів 10, Подільський Народний Банк, Тернопіль 20, д-р Пиндо В., Перемишль 5, Пасіка О., Львів 2, Попрічр Ф. Грабовець Люб. 2, Подрій Б., Коншиниця 2. Петрина Ю. Стрий 5, Пастрик М., Чарторийськ 2.50, Підгородецький М., Борислав 0.50, Пирожок І., Старе Село 2, Патроник І. Ясінка 1.05, Пеленський О., Броди 2.50, проф. Петрикевич В., Бучач (збірка) 102.10, Покотило Г., Тартаків 2, Пастернак М., Ратошин Люб. 0.50, Пукач І., Самбір 2, д-р Прибитковський П., Косів 1, чит. „Просвіта", Хоробрів 1. чит. „Просвіта", Раків (збірка) 2.36, чит. „Просвіта" (КОК) — Сигнівка 1, чит. „Просвіта", Мшана 2 Рудницький Марко, Львів 1, д-р Рижий І., Бібрка 5, Радзикевич О., Вишенка В. 1, Рудавський В., Битків 2, о. Рибак М., Морохів 1, о. Рудко В., Дубе 2, Романовський П., Хожель 0.50, Романишина М., Трембки 1, Рогожинський К., Бучач 2, Романюк О., Броди 4, Раковський М., Волщнів 2, Романовський М., Сопів 1.

„СІЧЕНЬ — МІСЯЦЬ РІДНОЇ ШКОЛИ!"
Добутий у місяці січні дохід з коляди, щедрівки, збірки і забав та ріжноманітних імпрез треба віддати на поширення діяльности Рідної Школи.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича: Болехів:

28. І. „Бешкет у раю".
29. І „Ой не ходи Грицю" (стара постановка).
30. І. „Спадкоємець".

Великий Міський Театр.

Понеділок, 28. І. год. 7·30 веч. „Міщанин шляхтичем".

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 28. І. год. 7·30 веч. „Мій коханий дурник".

Кіна.

АДРІЯ: „Любов донського козака" і „Боротьба за мистецтво".
АПОЛЬО: „Ці шампанська ніч".
АТЛЯНТИК: „Пан без мешкання".
ВАНДА: „Острів проклятих душ" і „Риск життя".
ГРАЖИНА: „Чи Люпина то дівчина" і „Змагання у боксі" Бер проти Карнера).
КАСИНО: „Світ сміється" (совітська комедія).
КОЛІСЕЙ: „Любов початкуючих" і ревія „Фукс жениться".
КОПЕРНИК: „Родина Ротшильдів" і „Червоний чепець".
МАРУСЕНЬКА: „Родина Ротшильдів" і ревія.
МІРАЖ: „Алля у краіні чарів" і карнавал для дітей.
МУЗА: „Жінка Орхідея", „Коханця без слів".
ПАЛЯС: „Циганські мельодії".
ПАН: „Марш часу", „Що мій муж робить у ночі".
ПАСАЖ: „Демон золота".
РАЙ: „Радісна година". Мкі-Маус.
СВІТ: „Нуждарі" і „Париж в огні" (дві серії разом).
СОНЦЕ: „Мата Гарі" і ревія.
СТИЛЬ: „Вкрали людину" і ревія зі Стефою Стадниківною.
УСІХА: „Рука месника" та ревія.
ХИМЕРА: „Котячий пазур".

Закордонне радіо.

Понеділок, 28. січня 1935.

Братислава (298,8) 15·55 Радіоконцерт, **Кошиці** (259,1) 17·1 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 17·20 Чеські народні пісні, 17·45 Скрипці, **Прага II.** (249,2) 1·10 Легка музика, **Париж** (1648) 13·00 Популярна музика, **Білгород** (437,3) 10·00 Опера, **Рига** (514,6) 19·15 „Ільвія" — оперета, **Берлін** (356,7) 16·00 Полудневий концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·45 Солісти, **Ляйпціг** (382,2) 22·20 Симфонічний концерт, **Штутгарт** (522,6) 10·45 Камеральна музика, **Будапешт** (550,5) 20·10 Симф. концерт, **Мілано** (368,6) 22·00 Камеральна музика, **Рим** (420,8) 17·10 Вок. дуети.

Вівторок, 29. січня 1935.

Братислава (298,8) 19·55 Хор студентів, **Кошиці** (259,1) 18·00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 12·35 Радіоконцерт **Париж** (1648) 13·50 Музика, 21·45 Веч. музики, пісні і поезії, **Білгород** (437,3) 20·00 Камеральний концерт, **Рига** (514,6) 20·00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·50 Арії, балади і пісні, **Ляйпціг** (382,2) 13·10 Популярна музика, **Будапешт** (550,5) 17·30 Сальонова музика, **Мілано** (368,6) 21·00 Опера, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 28. січня 1935.

6·45 Ранішня авд., 7·50, 22·00 Реклям. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні вісти, 12·05 Огляд преси, 12·10 Легка музика, 13·00 Полудн. денник, 13·05 Оп. фрагм. 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45, 17·25 Легка музика, 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Вязанка шлеських пісень, 17·25 Огляд фільм, 17·50 Тайни внутр. зеили, 18·00 Львів і нова ідеольогія самоурядування, 18·15 Концерт, 18·45 „Як я добився на острів Медведя" — гут. для дітей, 19·00 Мандрівка мікрофону по Польщі, 19·30 Фейлєтон, 19·45 Програма на черговий день, 19·50 Спорт. вісти, 20·00 І р. пл., 21·00 Симф. концерт, 21·45 Відчит, 22·15, 23·05 Танкова музика, 23·00 Комунікати.

Вівторок, 29. січня 1935.

6·45 Ранішня авдиція, 7·50, 22·00 Рекляновий концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні вісти 12·05 Огляд преси, 12·10, 13·05 Концерт, 12·45 Пригоди Михайлика з зоольогічного городу, 13·00 Полудневий денник, 15·30 Вісти про експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Скрипка П. К. О. 17·00 Концерт (сонати Бетовена), 17·15 Суспільна гутірка, 17·35 Латинська музика, 17·50 Почтова технічна скринька, 18·00 Артистичне і культурне життя, слова реоум, 18·15 Концерт, 18·45 Чи письменник може жити з літератури. 19·00 Скрипці, 19·10 Актуальна гутірка, 19·30 Джезбенд, 19·45 Програма на черговий день, 19·50 Спортові вісти, 20·00 Популярний концерт, 20·45 Вечірний денник, 20·55 Як працюємо у Польщі, 21·00 Музичний контекант, 22·15 Грамофонові плити, 23·00 Комунікати, 23·05 Танкова мусика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.